

EIVØR KONSERT Í GØTU MITT Í VIKU

Meinhard Jensen

MYNDIR: KRISTFRÍÐ TYRIL / MOMO

Fríggjakvöldið sang Kári Sverrisson í Tøting. Ikki tí at tað var keðiligt at lurta, tí at tað var tað ikki – alt annað – sangirnir vóru allir kendir, men við nýggjum útrykki, og man kundi fyri tað farið í burturrying. Løtan var bara ikki til at fara í burturrying, tí at ein spíonur hevur ikki ráð til at lata sinnið flákra. Eg var har fyri at fáa rúmið brent fast í nethinnuna, so at eg kundi siga okkurt skilagott um Tøting sum konsertsal í ummælinum av konsertini mitt í vikuni fyri.

Tað var eivørkonsert í Tøting mikukvöldið fjórða í hesum. Eivør hevur nýggja fløgu úti, og hon ferðast við nýggja tónleikinum í Evropa fyri tíðina. Men kvöldið fyri hon fór avstað, skuldi hon líka vísa okkum, hvat hon hevur at seta á borðið. – Har vóru ein ella tveir sangir úr hjallinum og kanska ein úr boksini, men hitt var alt feskt.

KONSERTIN

Seinasta fløgan var so góð og væl móttikin, at tað ber illa til annað enn at samanbera. Tað gera vit eisini, og eisini av røttum, tí at útgáurnar eru í slekt, ja, eisini húsarnir. Eivør hevur havt fleiri prodjúsarar, og ljóðið hevur skift so hvørt. Nú hevur Tróndur Bogason, maðurin, verið við í tí partinum á tveimum plátum, og tað hoyrist, at tær eru í familju. Tróndur hevur sett út, og saman hava Eivør og hann staðið fyri framleiðsluni.

Á konsertini vóru tað bara Eivør og Høgni og Mikael Blak. Eivør spælir gittara, Mikael spælir bass, og Høgni slær á trummurnar. Høgni og Mikael hava haraftrat onkrar programmeringar og tangentar at trýsta á. Teir syngja eisini kór innimillum. Yvirhøvur var skráin góð og væl uppbygd. Tað hendi nóg ymiskt, og útrykkini eru mong og kunnu samanberast við føroyska veðrið.

TØTING, GRÓT OG EIVØR

Eivør er úr Gøtu, og tað er stuttligt, at hon skal vera sprottin samstundis sum Grót, sum skipaði fyri konsert-

ini hetta mikukvöldið í Tøting. Orðaspølini koma av sær sjálvum; at spretta úr grótinum, vera brotin úr berginum. Men orðaspølini leggja onki aftrat, hvørki søguni ella kvøldinum og tí, sum Eivør og Grót høvdu til okkara hasa miðvikuløtuna.

Eivør vaks upp 100 metrar frá Tøting, so tað er tað spælistaðið í verðini, sum liggur næst hennara uppvækstri. Har spældi hon í bønnum, og har spældi hon í ánni, og har hentaði hon sínar sóljur, áðrenn hon spældi tónleik. Hon nevndi tað á konsertini, at Tøting er serliga serligt, og tá hevur hon verið nógvastaðni í verðini og sungið fyri høgum sum lágum. Heimstaðurin ger alt serligt.

TEKSTIRNIR

Telefonin ringdi sama morgunin, sum konsertin var, og tíðindini vóru, at ein felags vinur – ein kendur sangari og yrkjari, sum eisini hevur sungið saman við og yrkt fyri Eivør – Petur – var farin á sjúkrahús, og støðan var kritisk. Hann stendur mongum nær í Gróti og í Gøtu og her um leiðir. Fyri ikki at órógva, vildi eg onki siga fyrr enn eftir konsertina. Vit, sum høvdu frætt hetta, vóru eitt sindur soleiðisnar í høvðinum og stríddust við at vera til staðar. Tað varð lættari enn hildið, tí at sangirnir vóru insisterandi, og tematiskt vóru teir hóskandi. “Remember Me” og “Faithful Friend” ryktu andan burtur og blivu klassikarar upp á standandi fót. “Remember Me” fer at vera ein ævigur eivørklassikari.

Tekstliga hevur hon altíð verið ambitøs og hevur dugað væl at valt sær fólk og sangir, tá hon ikki hevur

yrkt sjálv. Tá hon yrkir sjálv, er ein stór styrki tað, sum er beint fram og einfalt. Hon er tilvitað um, hvat orð kunnu útínna, og tað verður eisini væl varierað. Marjun S. Kjelnæs hevur skrivað ein tekst, “The Swing,” og hann brýtur frá og riggar væl inn. Har kemur eitt sindur av frásøgn inn og eitt ógvuliga konkret og einfalt myndamál. Yrkingin hjá Randi Ward er meira lýrisk og heldur abstraktari, men ikki meir enn so, at man veit, at tað snýr seg um aldubrot og kópakonuna.

TØTING

Konsertsalurin í Tøting er har, sum handilin var fyrr í tíðini. Tá eg var 12 ella 13, var eg ofta við til at vaska virkið og handilin í vikuskiftunum. Eg skal bara blunda í tvey sekund fyri at siggja fyri mær, at einaferð var Gøta ikki